

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 009714 15 Kž
Sarajevo, 11.10.2017. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Mujanović Ismete kao predsjednice vijeća, Radošević Sonje i Begić Jasmine kao članova vijeća, uz sudjelovanje Šeta Mevlide kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Ć.A. zbog krivičnih djela Zolupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, Nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 2. u vezi sa stavom 1., i Zloupotreba ovlasti u privrednom poslovanju iz člana 247. stav 1. tačka c), a u vezi sa članom 54. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi braniteljice optuženog Ć.A., izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009714 12 K od 29.12.2014. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.10.2017. godine u prisustvu federalnog tužitelja Mišković Vlade, optuženog Ć.A.i njegove braniteljice Š.M., advokata iz T., donio je

P R E S U D U

Žalba braniteljice optuženog Ć.A., izjavljena protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009714 12 K od 29.12.2014. godine, u odnosu na krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, opisano u tački 2. izreke presude, se odbija kao neosnovana i u tom dijelu prvostepena presuda potvrđuje, pa se preuzimanjem utvrđene kazne za to krivično djelo za koje je optuženi prvostepenom presudom oglašen krivim, optuženi Ć.A., za to krivično djelo, primjenom člana 43. i člana 49. stav 1. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog Ć.A., i povodom te žalbe, po službenoj dužnosti presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009714 12 K od 29.12.2014. godine u odnosu na krivično djelo Zloupotreba ovlasti u privrednom poslovanju iz člana 247. stav 1. tačka c) Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, opisano u tački 3. izreke presude se preinačava i sudi:

optuženi Ć.A., sa podacima kao u prvostepenoj presudi

na osnovu člana 299. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

u toku 2009. godine i u periodu od godine – ... godine u T., radeći kao direktor T.u.T.z. T. kantona i jedini ovlaštenu potpisnik, očigledno nesavjesno postupao u vršenju dužnosti, jer nije postupio po Odluci o usvajanju programa raspodjele sredstava za očuvanje, konzerviranje i obnavljanje kulturno-historijskog naslijeđa, očuvanje, zaštitu i obnavljanje prirodnog naslijeđa i unapređenje i razvoj turizma, ostvarenih od članarina u t.z.i boravišnim pristojbama za period 01.01. – 31.12.2009. godine, koju je donijela Vlada Federacije Bosne i Hercegovine 10.06.2010. godine pod brojem 498/10 i po kojoj je, između ostalog, dio prihoda T.z.T. k. ostvaren u 2009. godini od članarina i t. taksi trebao biti rezervisan i izdvojen za gornje namjene i doznačen korisnicima i u iznosima taksativno navedenim u Odluci, nego su prihodi T.z. T. kantona trošeni u druge svrhe, na koji način je iz takvog postupanja nastupila imovinska šteta za korisnike sredstava iz pomenute odluke i to za F.s.S.p. i P. u iznosu od 50.000,00 KM, za M. i.z. T. u iznosu od 90.500,00 KM, za općinu S. u iznosu od 123.000,00 KM, za Ž. u. S.f. A.u Š. –L. u iznosu od 50.000,00 KM, za S.p. c. opštinu T. u iznosu od 41.480,00 KM i za P.d. „K“ u iznosu od 9.000,00 KM

čime bi učinio krivično djelo Zloupotreba ovlasti u privrednom poslovanju iz člana 247. stav 1. tačka c) Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Žalba braniteljice optuženog Č.A, izjavljena protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009714 12 K od 29.12.2014. godine, u dijelu koji se odnosi na krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, opisano u tački 1. izreke presude, se uvažava pa se prvostepena presuda ukida i u tom dijelu predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 009714 12 K od 29.12.2014. godine, optuženi Č.A. je oglašen krivim za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) za koje mu je bila utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, za koje mu je bila utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca i za krivično djelo Zloupotreba ovlasti u privrednom poslovanju iz člana 247. stav 1. tačka c) KZ FBiH, za koje mu je bila utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca. Nakon toga, uz primjenu odredaba o odmjeraivanju jedinstvene kazne za djela učinjena u sticaju, optuženi Č.A. je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 5 (pet) mjeseci. Navedenom presudom na osnovu člana 114. KZ FBiH, od optuženog Č.A. je oduzeta imovinska korist u iznosu od 213.469,10 KM koju je dužan uplatiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, T.z. T.k. Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi Č.A. je obavezan da nadoknadi troškove krivičnog postupka o kojima će sud donijeti posebno rješenje i troškove paušala u iznosu do 100,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Na

osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni F.s. S.P. i P., M.i.z. T., općina S., Ž.u. S.F. A. u Š.-L., S.p.c. općine T. i planinarsko društvo „K.“ su upućeni na parnični postupak radi ostvarenja imovinskopravnog zahtjeva.

Protiv ove presude žalbu je izjavila braniteljica optuženog Ć.A., advokat Š.M. iz T. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnopravnoj sankciji, oduzimanju imovinske koristi i troškovima krivičnog postupka. Braniteljica predlaže da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe, da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom.

Kantonalni tužitelj iz Tuzle je podnio odgovor na žalbu braniteljice optuženog Ć.A. u kojem je osporio navode iz te žalbe i predložio da se žalba u cijelosti odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Federalni tužitelj je podneskom broj T03 0 KTPOŽ 0000485 15 od 11.03.2015. godine predložio da se žalba braniteljice optuženog Ć.A. odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Na sjednici vijeća ovog suda koja je održana u skladu sa članom 319. ZKP FBiH, braniteljica optuženog Ć.A. je izjavila da u cijelosti ostaje pri osnovima, navodima i prijedlozima iz podnesene žalbe, dok je federalni tužitelj izjavio da ostaje kod navoda iz odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja iz Tuzle i pomenutog podneska.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka u odnosu na tačku 1. izreke presude, braniteljica optuženog u žalbi navodi da prvostepeni sud nije cijenio dokaze odbrane niti ih je doveo u međusobnu vezu sa dokazima optužbe. S tim u vezi, braniteljica navodi da je prvostepeni sud, kada je riječ o ocjeni dokaza odbrane naveo samo konstataciju da dokaze odbrane, koji se odnose na tačku 1. izreke pobijane presude nije posebno cijenio jer isti nisu utjecali na činjenično stanje potkrijepljeno materijalnim dokazima optužbe, kao i iskazima saslušanih svjedoka i vještaka optužbe. Braniteljica u žalbi posebno ukazuje da prvostepeni sud nije cijenio iskaz vještaka odbrane A.S., čiji iskaz uopće nije u saglasnosti sa nalazom vještaka optužbe, kako to navodi prvostepeni sud. Na ovaj način, po mišljenju braniteljice prvostepeni sud je postupio protivno odredbi člana 15. ZKP FBiH koji obavezuje sud da sa jednakom pažnjom cijeni kako dokaze koji terete optuženog, tako i one koji mu idu u korist, pa je na taj način povrijeđeno pravo na odbranu optuženog i učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi braniteljice optuženog Ć.A. su osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude, proizilazi da prvostepeni sud na stranama od 4. do 12. pobijane presude nabraja izvedene dokaze optužbe i odbrane, a nakon što je parafrazirao pojedine dijelove iskaza svjedoka i vještaka optužbe, bez ocjene i dovođenja u vezu dokaza optužbe sa dokazima odbrane, na strani 25. pobijane presude iznio konstataciju: „analizirajući dokaze odbrane kojima se osporavaju dokazi optužbe u odnosu na tačku 1. izreke presude, sud iste nije posebno cijenio, jer nisu uticali na utvrđeno činjenično stanje potkrijepljeno

materijalnim dokazima optužbe, kao i iskazima saslušanih svjedoka i vještaka optužbe.“ Postupajući na ovakav način, prvostepeni sud je postupio protivno odredbi 296. stav 2. ZKP FBiH, koja propisuje obavezu suda da cijeni svaki dokaz pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi i na osnovu takve ocjene dokaza da izvede zaključak je li neka činjenica dokazana ili nije. Kako iz stanja spisa proizilazi da prvostepeni sud nije iznio konkretne razloge zašto ne prihvata dokaze odbrane, to je imalo za posljedicu da je prvostepeni sud postupio protivno odredbi člana 15. ZKP FBiH koji propisuje obavezu suda da sa jednakom pažnjom cijeni kako dokaze koji terete optuženog tako i dokaze koji mu idu u prilog. Dakle, paušalnom konstatacijom prvostepenog suda da nije posebno cijenio dokaze odbrane jer nisu uticali na utvrđeno činjenično stanje potkrijepljeno dokazima optužbe je povrijeđeno pravo na odbranu optuženog i time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH kako se to osnovano žalbom braniteljice optuženog Ć.A. ukazuje.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka u odnosu na tačku 1. izreke pobijane presude, braniteljica optuženog u žalbi navodi da prvostepeni sud uopće nije obrazložio umišljaj na strani optuženog Ć.A., odnosno da je prvostepeni sud samo citirao zakonske odredbe umišljaja, ne dajući pri tom razloge za umišljaj. Na ovaj način je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovaj žalbeni navod braniteljice optuženog Ć.A. je osnovan.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da prvostepeni sud iz činjenice da je optuženi Ć.A. bio jedina ovlaštena osoba u T.z.T.k., zaključuje da je isti postupao sa direktnim umišljajem. Međutim, prvostepeni sud ne navodi u čemu se konkretno ogleda umišljaj optuženog da se firmi „B.A.“ d.o.o. T. omogući pribavljanje imovinske koristi. Dakle, izvodeći zaključak o umišljaju na strani optuženog samo iz činjenice da je isti bio jedina ovlaštena osoba u T.z.T.k., ne dajući pri tome razloge u čemu se ogleda umišljaj optuženog, prvostepeni sud nije dao razloge o odlučnim činjenicama, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koju se osnovano žalbom braniteljice optuženog ukazuje.

Pobijajući prvostepenu presudu u odnosu na tačku 1. izreke presude, braniteljica optuženog u žalbi navodi da se pobijana presuda zasniva na dokazu na kojem se po zakonu ne može zasnivati, tačnije na iskazu svjedoka sa imunitetom (svjedok optužbe H.R.). Zasnivajući presudu na iskazu ovog svjedoka, po stavu žalbe, prvostepeni sud je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH.

Ovaj žalbeni navod braniteljice optuženog Ć.A. nije osnovan.

Prije svega iskaz svjedoka H.R. koji je od tužiteljstva dobio imunitet od krivičnog gonjenja, nije nezakonit u smislu člana 11. ZKP FBiH. Navedenim članom u stavu 2. je propisano na kojim dokazima sud ne može zasnivati svoju odluku. Kako je svjedok H.R. dobio imunitet od krivičnog gonjenja od strane tužiteljstva, a braniteljica konkretno ne iznosi nikakve razloge u smislu stava 2. člana 11. ZKP FBiH, već samo paušalno tvrdi da se na iskazu svjedoka sa imunitetom ne može zasnivati sudska odluka, valjalo je ovaj žalbeni navodi braniteljice optuženog Ć.A. odbiti kao neosnovan.

Neosnovano se žalbom braniteljice optuženog Ć.A. ističe (u odnosu na tačku 1. izreke presude) da tužitelj nije imao zakonskog uporišta da izmijeni optužnicu. Po braniteljici, optužnica se može izmijeniti samo ako dokazi upućuju na drugačije, izmijenjeno činjenično

stanje, a ne na način kako je to tužitelj uradio – uvođenjem blanketnih propisa. Ovo stoga, što član 290. ZKP FBiH omogućava tužitelju da do okončanja dokaznog postupka izmijeni optužnicu. Prema odluci Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, objavljenoj u Biltenu broj 1/2006 (broj odluke KŽ-550/05 od 22.06.2006. godine), tužitelj može izmijeniti optužnicu bez obzira što za takvu procesnu radnju nije imao uporišta u izvedenim dokazima na glavnom pretresu. Za takvu izmjenu, tužitelju je dovoljna njegova subjektivna ocjena izvedenih dokaza. Dakle, samo tužitelj disponira optužbom sve do okončanja dokaznog postupka, i izmjena optužnice ne mora biti rezultat utvrđenog činjeničnog stanja na glavnom pretresu. Za izmjenu optužnice je dovoljna nova subjektivna ocjena tužitelju poznatih dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu po pravilima direktnog i unakrsnog ispitivanja. U konkretnom slučaju, tužitelj je uvođenjem blanketnog propisa izmijenio činjenični opis dijela optužnice koji nije imao za posljedicu izmjenu pravne kvalifikacije krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret, niti su izmijenjene radnje učinjenja krivičnog djela za koje se optuženi tereti, a niti je ovakvim postupanjem od strane tužitelja otežan procesni položaj optuženog. Pri tome, između ranije optužnice i opisa djela u izmijenjenoj optužnici postoji istovjetnost u osnovnim elementima, obzirom da se izmjena kretala u granicama subjektivnog i objektivnog identiteta. Shodno tome, tužitelj je imao zakonskog uporišta da izmijeni optužnicu uvođenjem blanketnog propisa, te je valjalo ovaj žalbeni prigovor braniteljice odbiti kao neosnovan.

Kako se žalbeni prigovor braniteljice optuženog zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji odnosi na tačku 1. izreke presude, koja je u tom dijelu ukinuta i vraćena na ponovno suđenje, to ovaj sud nije posebno razmatrao ove žalbene navode braniteljice optuženog Č.A..

Iz gore navedenih razloga, ovaj sud je uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog Č.A., u smislu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, ukinuo prvostepenu presudu u odnosu na tačku 1. izreke i u tom dijelu predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Pobijajući prvostepenu presudu u odnosu na tačku 2. izreke pobijane presude, braniteljica optuženog u žalbi najprije osporava nalaz i mišljenje vještaka optužbe V.Z. koji je u svom nalazu naveo da T.z.T.k. nije platila porezne obaveze, dok iz dokaza odbrane proizilazi da su porezne obaveze plaćene. S tim u vezi braniteljica navodi da je imenovani vještak vršio vještačenje dana 08.08.2011. godine, a porezne obaveze su plaćene 10.03.2011. godine, te imajući u vidu navedeno, po stavu žalbe, nema dokaza o krivnji optuženog Č.A. da je počinio krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 2. KZ FBiH niti ima dokaza da nadležnom organu nisu podnošeni izvještaji tj. specifikacije o isplati dodatnih primanja i obračunatom porezu.

Ovi žalbeni navodi braniteljice optuženog Č.A. nisu osnovani.

Iz pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud svoj zaključak temeljio na nalazu i mišljenju vještaka optužbe V.Z. i dopisu Porezne uprave – Kantonalni porezni ured T.-Porezna ispostava T.od 10.02.2011.godine, iz kojih proizilazi da je T.z.T.k. porezne obaveze uplatila nakon inspekcijuskog nadzora koji je obavljen dana 05.03.2010. godine odnosno da ista nije podnosila nadležnom poreskom organu specifikacije uz isplatu dodatnih primanja u kritičnom vremenskom periodu. Slijedom toga, žalbenim navodom braniteljice da je optuženi naknadno uplatio porezne obaveze i da samim time ne postoji predmetno krivično djelo niti ima krivnje optuženog, ne dovodi se u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda u odnosu na utvrđenje postojanja predmetnog krivičnog djela i krivnje optuženog Č.A.. Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud imao u vidu i ovu okolnost (da su nakon inspekcijuskog

nadzora porezne obaveze uplaćene) te istu ocijenio kao otklanjanje štetnih posljedica a ne kao okolnost koja isključuje postojanje predmetnog krivičnog djela i krivnje optuženog. Stoga, obzirom na razloge koje je iznio prvostepeni sud, žalbeni navodi braniteljice optuženog ne dovode u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda u odnosu na utvrđenje postojanja predmetnog krivičnog djela i krivnje optuženog Č.A..

Pobijajući prvostepenu presudu u odnosu na tačku 2. izreke presude, braniteljica optuženog osporava i dokaze koji se tiču umišljaja na strani optuženog Č.A., navodeći da je svjedokinja M.S. koja je vodila knjigovodstvene poslove za T.z.T.k. u kritičnom periodu bila odgovorna za taj dio posla a ne optuženi Č.A.

Ni ovaj žalbeni navod braniteljice optuženog Č.A. nije osnovan.

Iz pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud svoj zaključak o postojanju umišljaja na strani optuženog Č.A. temeljio na činjenicama da je isti u kritičnom vremenskom periodu bio direktor T.z.T.k. i jedina ovlaštena i odgovorna osoba za podnošenje nadležnom poreskom organu specifikacija uz isplatu dodatnih primanja koja je znala za tu obavezu a što se žalbom braniteljice ne osporava. Pored navedenog, prvostepeni sud je imao u vidu i iskaz svjedokinje M.S. iz kojeg proizilazi da je ona optuženog upozoravala na ovu obavezu i da joj je on odgovarao da će se te obaveze platiti kasnije. Prema tome, prvostepeni sud svoj zaključak o postojanju umišljaja na strani optuženog ne izvodi samo iz činjenice da je isti bio jedina ovlaštena osoba u T.z.T.k., nego i iz drugih činjenica i okolnosti, dajući pri tom razloge u čemu se ogleda umišljaj optuženog, a koji razlozi nisu dovedeni u sumnju žalbenim prigovorom braniteljice optuženog.

Ni žalbeni navodi braniteljice optuženog Č.A. da se u konkretnom slučaju tj. u odnosu na radnje opisane u tački 2. izreke pobijane presude, radi o presuđenoj stvari i da po primjeni načela ne bis in idem iz člana 4. ZKP FBiH optuženi Č.A. ne može odgovarati u krivičnom postupku jer je oglašen krivim u prekršajnom postupku nisu osnovani. Ovo stoga jer iz prekršajnog naloga od 30.03.2010. godine, na koji se braniteljica optuženog poziva, proizilazi da je novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM kažnjena T.z.T.k. kao pravna osoba zbog neplaćanja poreznih obaveza na dodatna primanja, a ne optuženi Č.A. Prema tome, u konkretnom slučaju ne radi o presuđenoj stvari i nema mjesta primjeni člana 4. ZKP FBiH.

Kako iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud cijenio sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog Č.A. u odnosu na krivično djelo opisano u tački 2. izreke pobijane presude, stoga je ovaj sud utvrđenu kaznu za ovo krivično djelo kao adekvatnu preuzeo, nakon čega je primjenom člana 43. i člana 49. stav 1. KZ FBiH, optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca. Ovaj sud nalazi da ova izrečena kazna zatvora optuženom za krivično djelo Nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH nije ni preblaga ni prestroga i da je neophodna i dovoljna za ostvarenje svrhe kažnjavanja.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je na osnovu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu braniteljice optuženog Č.A. odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio u odnosu na tačku 2. izreke pobijane presude.

U odnosu na radnje koje su opisane pod tačkom 3. izreke pobijane presude, osnovano se žalbom braniteljice optuženog ukazuje da obavezu optuženog o izdvajanju sredstava za očuvanje, konzerviranje i obnavljanje kulturno-historijskog naslijeđa, očuvanje, zaštitu i obnavljanje prirodnog naslijeđa i unapređenje i razvoj turizma, ostvarenih od članarina u

turističkim zajednicama i boravišnim pristojbama za period 01.01. – 31.12.2009. godine, prvostepeni sud utvrđuje na osnovu Odluke o usvajanju programa o raspodjeli sredstava, a ne na osnovu Zakona. Naime, članom 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH je propisano da će u presudi kojom se optuženi oglašava krivim sud izreći za koje krivično djelo optuženi se oglašava krivim, uz navođenje činjenica i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela kao i onih od kojih ovisi primjena određene odredbe zakona. U skladu sa tom odredbom, činjenični opis djela u izreci presude mora sadržavati objektivne i subjektivne elemente. Krivično djelo Zloupotreba ovlasti u privrednom poslovanju iz člana 247. stav 1. tačka c) KZ FBiH čini odgovorna osoba u pravnoj osobi koja s ciljem pribavljanja imovinske koristi za tu pravnu osobu uskrati plaćanje poreznih i drugih fiskalnih obaveza utvrđenih zakonom. Dakle, u konkretnom slučaju, optuženom se stavlja na teret obaveza o izdvajanju sredstava za očuvanje, konzerviranje i obnavljanje kulturno-historijskog naslijeđa, očuvanje, zaštitu i obnavljanje prirodnog naslijeđa i unapređenje i razvoj turizma, ostvarenih od članarina u turističkim zajednicama i boravišnim pristojbama za period 01.01. – 31.12.2009. godine, utvrđenih Odlukom o usvajanju programa o raspodjeli sredstava, a ne zakonom. Kako činjenični opis djela u tački 3. izreke pobijane presude ne sadrži sva obilježja krivičnog djela Zloupotreba ovlasti u privrednom poslovanju iz člana 247. stav 1. tačka c) KZ FBiH za koje je optuženi Ć.A. oglašen krivim, to je prvostepeni sud učinio, na štetu optuženog povredu krivičnog zakona iz člana 313. tačka a) ZKP FBiH. Stoga je ovaj sud, djelimičnim uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog Ć.A., na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH prvostepenu presudu preinačio tako što je, na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH optuženog Ć.A. oslobodio od optužbe za krivično djelo Zloupotreba ovlasti u privrednom poslovanju iz člana 247. stav 1. tačka c) KZ FBiH, jer djelo za koje se optužuje (onako kako je opisano u tački 3. izreke pobijane presude) nije zakonom propisano kao krivično djelo.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH, djelimičnim uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog Ć.A., a povodom te žalbe i po službenoj dužnosti, prvostepenu presudu preinačio tako što je na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH optuženog Ć.A. oslobodio od optužbe za krivično djelo Zloupotreba ovlasti u privrednom poslovanju iz člana 247. stav 1. tačka c) KZ FBiH, jer djelo za koje se optužuje (onako kako je opisano u tački 3. izreke pobijane presude) nije zakonom propisano kao krivično djelo.

U ponovnom suđenju prvostepeni sud će otkloniti bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje je ukazano ovom presudom, ponovo izvesti ranije izvedene dokaze a po potrebi i nove, nakon čega će biti u mogućnosti, u odnosu na krivično djelo iz tačke 1. izreke prvostepene presude, donijeti pravilnu i na zakonu utemeljenu odluku.

Zapisničar
Šeta Mevlida,s.r.

Predsjednica vijeća
Mujanović Ismeta,s.r.